

Petroviski Glasnik

Szentpéterfai Hírmondó

Zima, 1999.

List hrvatske manjinske samouprave

VI. lito / 4. broj

Nagradu vugarske vlade "Za manjine" dobila je hrvatska zajednica Petrovoga Sela

Kad se u misecu oktobru u selskom kulturnom domu prikzela nagrada Najselo '99, nigdor ni mislil, da će maru kasnije i vugarska vlada upamet ziat i nagradit veliki i bogati kulturni žitak i dilo Petrovoga Sela. Prva je to učinila Hrvatska matica iseljenika, kuja je ur dugo pazila petroviske dilatnike skupnoga kulturnoga žitka, i po riči g. Hrvoja Salopeka ovo lito je doneslo Petroviščanom slavu, na koju zasluženo moru biti gizdavi.

I onda došal je 18. december 1999. lita, kad je i naša domovina vidla, mora bit ništo vridnoga u Petrovom Selu, ako se to upamet zame i u Zagrebu. Državni tajnik (államtitkár) za manjine g. Tošo Dončev nas je preporučil vladi (kormány), da vridno je nagradit ovu malu skupčtinu, zajednicu, kuja je čuda-

čuda lit dilala ne gledajuć vrime, trud i pineze, da bi pokazala svitu zašto je drugačkovo, zvanariadno ovo malo selo na samom hataru Vugarske i Europske Unije.

Veliku čast je dobilo poslanstvo našega sela, 14 naših ljudi, kuji su mogli prik ziat od predsjednika orsaga g. Arpada Göncza i predsjednika vlade g. Viktora Orbana plaketu i spomenicu "Za manjine", i tako nastali prvo hrvatsko selo u Vugarskoj, kuje je dobilo ovu veliku nagradu, a postalo još poznatije u cilom orsagu a i širje.

Smišno je bilo stat u glasovitoj Lovačkoj hiži Parlamenta i čut ime Petrovoga Sela, a guar sve one lipe riči, na kuje su oš i najviši peljači Vugarske priznanjem micnuli s glavom.

Önkormányzati hírek

A képviselőtestület elfogadta a helyi iparüzési adóról szóló 7/1999. (XII. 10.) számú rendeletét, mely a hirdető táblákon és a Polgármesteri Hivatalban megtekinthető.

A 2000. január 1-től érvényes vizszolgáltatási díjak:

alapidj: 140 Ft/hó +ÁFA

fogyasztás arányos vízdíj: 113 Ft/m³ +ÁFA

szennyvízelvezetés és tisztítás díja: 143 Ft/m³ +ÁFA

Az önkormányzat rendeletet alkotott a locsolási kedvezmény alkalmazásáról, mely szerint május 1. és augusztus 31. közötti időszakban a szennyvíztisztítás, elvezetés mértékének megállapításánál a felhasznált ivóvíz mennyiségét 10%-os locsolási kedvezmény levonásával veszik figyelembe. A rendelet még december hónapban kihirdetésre kerül, a hirdető táblák útján.

A Nyugat-dunántúli Területi Főépítész és az egyes szakhatóságok jóváhagyását követően a képviselőtestület december 10-i ülésén elfogadta a község településrendezési tervét. 2000. január 1-től csak az ebben rögzített szabályok szerint lehet építkezni a községben.

A Polgármesteri Hivatal köztisztviselői és a magam nevében kegyelemteljes, békés, boldog ünnepeket kívánok mindenkinek!

Dr. Erdősi Lászlóné
jegyző

Pri kraju lita 1999.

Hrvatska manjinska samouprava kot i cilo selo perživilo je jako lipe dane ovoga lita, tako da se nigda moglo zabiti na sve one teškoće i brige, kuje skupa idu s svakidašnjim žitkom. Lipe nagrade i dare kuje su nam prikдали veliki, poznati ljudi orsačke politike svidoču o bogatom kulturnom žitku i dilu Petrovoga Sela, i vadjlje daju odgovor na pitanje: je li vridno dilat za hrvatsku kulturu u našem selu.

Zadnjih par lit nažalost začelo se govorit, kako je naš jezik niš vridan, kako se ne isplati vrime i pineze trošit na njega, kako dilatniki za kulturu nek misto zamu drugim, i oš mnoštvo spodobnih riči. Čuda krat su međ sobom razgovarali ogovarani ljudi, je li se vridno spustiti na ovakov nizak nivo, da se odgovori na one marske riči kuje su uputili na nje i na kulturu. Hvala Bogu, misto nas odgovor su dali šegaviji i vekši ljudi, kad su izašli pred Petrovišćane u našem domu kulture, ili pred cili orsag u parlamentu. Na veliku žalost njeve riči su nek oni mogli čut, kuji su ondek bili, a oni kuji bi je bili morali čut, ne idu na takova mista.

Po riči vugraskoga predsjednika vlade (kormány) g. Viktora Orbana pripadniki nacionalnih manjin u Vugarskoj nek onda su pošteni državljani (állampolgár) domovine, ako su pravi Hrvati, Nimci, Sloveni, Slovaki i tako dalje. Drugo mišljenje je izrekal g. Tošo Dončev predsjednik Ureda za etničke i nacionalne manjine, kad je spomenul odgovornost prikđavaja onoga blaga i vridnosti, što smo svi mi jebali od naših praocev, pramajkov. Materinski jezik, jačke, tanci, ljubav u familiji, ljubav domovine su ti kinči, koje smo dužni dalje dat nako, kako smo mi to dobili. Za stunja, pred razmišljanja, kad nek tako te naša dica imat mogućnosti to hasnovat. Oš vik te onda moć sami odlučit i izbrat, kanu li živit tako ili ne. Ali što je onda, ako bi htili živit kot Hvati, ali starina je nisu navučili na jezik i na kulturu. To bi bil veliki sram.

Kako ćemo prik projt u 2000. lito, u treće jezerolito? Ufajmo se, da srično i bogato. Bar tako srično i bogato, kako smo do sad živili ili oš maru bolje. Lipo bi bilo ako bi naša dica i njevi roditelji upamet ziali, kako je čuda lipoga u našem selu, i da s kulturom nek bolji i plemenitiji (nemes) moru nastat, nikarčko ne gorji.

Če li nam se to ugodat oš ne znamo. Edno je kvizno. Orsački peljači čvarsto stoju polig nami, i pokazali su da moru i kanu pomoć ako je potribno. Ali k tomu selo mora pokazat dobru volju za tim, a i ponašanje mora bit vridno tomu. Da se nikarčko ne zgoda takovo što, da se u Petrovom Selu dila ili probuje dilat suprot hrvatstva. Ako se komu ne vidi, niš ni sila, ali suprot se neka ne čini.

S ovimi misli željimo Vam svim skupa blažene božične svetke i veselo srično novo 2000. lito, koje će nas po našimi željami otpeljat u edan lipši, bolji i pravedniji svit. Ufaj mo se čvarsto...

Tisztelt Szentpéterfaiak!

Szentpéterfa Önkormányzata és képviselőtestülete nevében engedjék meg, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik munkájukkal, adományaikkal vagy egyéb más módon hozzájárultak településünk fejlődéséhez, szépítéséhez, közösségi életének erősítéséhez. A közelgő karácsonyi ünnepek váljanak az erős hit, az igazi szeretet és a megbékélés napjaivá. Adjanak erőt, bátorságot a 2000. év kihívásaihoz, feladataihoz.

A falu polgárainak kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag, boldog új évet kívánok Szentpéterfa képviselőtestülete nevében:

Hirschl József
polgármester

ANYAKÖNYVI HÍREK (1999. szeptember-december)**Községünk újszülött polgárai:**

Pajor József és Bálint Éva második gyermeke:

Máté

Házasságkötés:

Kaáli Nagy Zsombor és Paukovits Judit

Halálozás:

Dr. Kovács Gyula

Bangó János

Házasságkötésük 25. éves jubileumát ünnepelték:

Hirschl József és Geosits Dorottya

25 esztendő

netán csak egy emberélet is lehet, hisz "Isten adta, Isten elvette..."

OLVASÓINK ÍRJÁK

Ha a házasság szentségének kötelékében eltöltött negyedszázad megadatik valakinek, az Isten kegyelme még akkor is, ha a házastársi kapcsolatok belső nyugalma egyre több objektív probléma árnyékolja be. És ha emellett még egy egész faluközösség sorsának felelősségét is felvállalja valaki, az nem jelenthet karriervágyat még akkor sem, ha némelyek a polgármesteri pozícióban ezt vélik látni. De hisz az élettel az ember nem csak jó tulajdonságokat kap örökül. Az eredeti büntől a keresztség feladása megszabadít minket, de ahogy tudatunk fejlődik, már rajtunk áll, hogy miképpen cselekszünk, ugyanis egyre csábítóbb a bünt elkövetni, mint Isten akarata szerint élni. A hét főbűn sorban a negyedikje mindinkább eluralkodik, ami ez idáig nem volt jellemző Szentpéterfára.

A Hirschl család tudja azt, hogy dolgozni kétféleképpen lehet, de egy módon érdemes: JÓL!

Lakóhelyünkön az emberek többsége félretette egyéni érdekeit, vélt sérelmeit és józan gondolkodásra hagyatkozott, amikor is polgármesterünkbe vetette bizalmát, hogy tovább folytathassa Szentpéterfa jövőjét meghatározó építő munkáját.

Gratulálunk Hirschl Józsefnek és feleségének házassági jubileumuk alkalmából! Kívánjuk, hogy legyen erejük elviselni mindennemű alaptalan vádat, legfőképp családjuk nyugalma érdekében!

Tudjuk, az Ő gyermekeik azok, akiknek nem kell a történelemből példaképet keresniük, a jelenkor megadta ezt számukra.

Kérjük és kívánjuk, hogy az adventi időben még inkább költözzék szívébe a felebaráti szeretet, legyen akartunk, erőnk megbékélni embertársainkkal!

"Hisz az ember azért születik, hogy mások javára legyen!"

/név a szerkesztőségben/

Szentpéterfáért Alapítvány

Bizonyára sokan tudják a faluban, hogy három évvel ezelőtt, 1996-ban, a község fennállásának 775. évfordulójának anyagi finanszírozására megalakult a Szentpéterfa Községért Alapítvány. Ez volt a fő indíték, amiért a Polgármesteri Hivatal létrehozta. De emellett még egy nagyon fontos tevékenységi kör feladatait látja el, a horvát kisebbség kulturális munkájának segítségét, ezen belül főként a hagyományokat őrző ének- és táncegyüttesek támogatását. Itt szeretnénk megköszönni a régi tagok és az elnök asszony, Haklits Antalné hasznos tevékenységét, hiszen ebben az évben a régiek mellé új tagok is kerültek az alapítvány élére.

A *kuratórium elnöke* ez évtől Timár Ferenc lett. *Tagjai:* Geosits Lászlóné, Horváth Hajnalka, Horváth Istvánné, Timárné Skrapits Anna, Filipovits Róbert és Kurcz Zoltán.

Ebben a felállásban szeretnénk ezentúl a falu érdekeit védeni és szolgálni. Igyekszünk szívvel, lélekkel, erőnkhez mérten mindent megtenni Szentpéterfáért.

Tevékenységi körünk is bővült:

Nemzetiségi rendezvények támogatása

Falunapok támogatása

Teleház program létrehozása

Sport és szabadidős tevékenység

A falu szépítése tartozik új céljaink közé.

Mindennek a pénzforrást elsősorban pályázatok útján, ezen kívül a szentpéterfai lakosság és a vidéken élő ismerősök adójuk 1 %-ának felajánlásából kívánjuk megteremteni, de szívesen elfogadunk bárkitől egyéni támogatást az Alapítvány javára.

Ez úton szeretnénk tudatni a lakossággal, hogy ez évben is örömmel vennénk, ha személyi jövedelem-adójuk 1%-át a Szentpéterfáért Közalapítvány javára ajánlanák fel.

Az alapítvány bankszámla száma: **11747006-20165187**

Az alapítvány kuratóriuma nevében kívánok kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog, eredményes új esztendőt.

Tisztelettel: Timár Ferenc

Óvodai és iskolai hírek

- **Október 8-án** szülői értekezlet volt az óvodában. Megtörtént a Szülői Közösség (SZK) tagjainak újraválasztása.

- **Október 16-án** a "Najselo" díj átadásakor az óvodás gyermekek énekkel és táncal színesítették a műsort.

- **Október 25-én** Horváth Andrásné és Horváth Istvánné Kópházán egy továbbképzésen vett részt, ahol horvát nemzetiségű óvónők találkoztak egymással. Ez alkalommal Horvátországból jött kolléganőjüktől tanulhattak különféle dalokat, énekes játékokat.

- **December 3-án** érkezett meg a Mikulás bácsi az óvodába. A kicsik nagy figyelemmel hallgatták jellemzéseit s intelmeit, mi mindent kell még tenniük, hogy jövőre is ellátogasson hozzájuk.

- A szülők érdeklődésének hiányában az eddig megszokottól eltérően az idei óvodás bál elmaradt. Helyette egy bizonyos összeg befizetését szavazták meg, így minden szülő egyforma arányban veszi ki részét a támogatásból, amelyből karácsonyi játékok vásárlásához járultak hozzá.

- Február hónapra tervezi a Szülői Közösség a zártkörű bál megszervezését.

- A téli szünet **december 24-től január 4-ig** tart.

- **Október 15-én** rendezték meg Szombathelyen, a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán a területi horvát Nakovity szépkiejtési versenyt, amelyen iskolánkat Jurasits Nóra és Kovács András (5. osztály), Keschl Zita és Horváth Dusan (7. osztály) tanulók képviselték. **Horváth Dusan** első helyezést ért el.

- **Október 16-án** a Najselo ünnepségen minden iskolai csoport (tánc, énekar, zenekar) szerepelt, Horváth Dusan pedig szavallatával gazdagította a műsort.

- Az 56-os forradalomra és a 98-as köztársaság kikiáltására a Faluházban emlékeztünk meg **október 23-án** este. A műsor a 8. osztályosok és az iskolai énekar közreműködésével zajlott le. A színvonalat emelte Kapitár Szabina, Subits Lajos, Kohuth Viktor és Kovács Tamás szavallata.

- A **november 10-én** Szombathelyen megrendezett megyei énekversenyen iskolánkat Geosits Anna és Subits Eszter 8. osztályos tanulók képviselték. Duóban horvát népdalokat adtak elő, és különdíjként könyvjutalmat kaptak.

- Iskolai SZM-bál volt **november 20-án** a Faluházban. A jó hangulatú és eredményes rendezvényen a soproni Juice együttes játszott ellenszolgáltatás nélkül.

- **November 29-én** nyílt nap volt az alsó tagozatos osztályokban. Az óránkon sok érdeklődő szülő vett részt.

- Az iskolai Mikulás-műsor december 6-án volt a régi iskolában. A BDTF 7 hallgatója szerepelt, ajándécsomagot a helyi önkormányzat biztosított.

- A Kikelet környezetvédelmi verseny 2. fordulójára elküldték a versenyfeladatokat a 4. osztályos csapat tagjai.

- Az őszi futóiskolák megyei csapatbajnokságán a résztvevő 8 iskola versenyzőiből a szentpéterfaiak végeztek az első helyen.

A sportágak közül a legjobb eredményt a súlylökésben érték el a gyerekek. Egyéniben Skrapits Mirjana 8. osztályos tanuló 920 cm-rel lett első ebben a számban, de a csapatátlagot számítva is a péterfai lányok (versenyzők voltak még Jakab Anikó és Schaffer Klaudia 7. o.) érték el a legjobb eredményt.

A fiúk (Geosits Bertalan, Dezső Vilmos és Pipics Zoltán) távolugrásban jeleskedtek. 433 cm-es átlageredményükkel a második helyen végeztek.

- A községi karácsonyi ünnepély- az 5. osztályosok, az iskolai és a felnőtt énekarok, valamint a zenekarok közreműködésével **december 21-én**, kedden este 6 órai kezdettel kerül megrendezésre a Faluházban.

- A téli szünet előtti utolsó tanítási nap december 22-e (szerda) lesz. A szünet után január 3-án (hétfőn) kezdődik a tanítás.

A Ljubičica kórus életéből

- **Október 24-én** a helyi öregek napi ünnepségen lépett fel a kórus a tamburazenekar kíséretében.

- **November 13-án** négy kórossal együtt Bükön énekeltek az ottani női kar 5 éves jubileuma alkalmából. A zenekar ezúttal is velük szerepelt.

- **December 19-én** Budapesten vettek részt a zenekarral a MOM kultúrházban megrendezésre kerülő "Kisebbségek karácsonya" hangversenyen.

- Meghívásra **december 28-án** a büki Répce Szállóban énekelnek majd a német vendégeknek. Mint mindig, most is a tamburások kísérik őket. Önzetlen munkájukat, állandó közreműködésüket ezúttal is megköszönik az énekar tagjai.

KARÁCSONY

Karácsony a szeretet ünnepe. Amikor senki sem szomorú, mindenki boldog és vidám, a család együtt ünnepel, az emberek megajándékozzák egymást.

Talán mindenki számára ez az év legszebb ünnepe, melyet legtöbben, de főleg a gyerekek nagy izgalommal várnak. A karácsonyt egy négyhetes előkészületi idő, az advent előzi meg. Az ünnepnek kettős tartalma van, a Messiás-várás, Jézus eljövetele, mely bűnbánatra készít fel. A bűnbánat színe a lila, így az adventi koszorún legtöbbször lila a gyertya és a szalag. Az adventi koszorú elkészítése a XVIII. századból ered. Úgy 1780. körül német nyelvterületen egy gyermekotthon vezető pap fonta körül örökzöldekkel, szalagokkal a gyertyáktól fénylő csillárt, ez lett az adventi koszorú. Persze ma már nem akasztják a mennyezet alá, de szinte minden lakásban megtalálható, melyen minden vasárnap eggyel több gyertya jelzi az ünnep közeledtét.

Szintén régi hagyomány a karácsony előtti betlehemezés. Egy héttel az ünnep előtt betlehemesek járnak az utcákat, egy jászolt visznek magukkal és házról-házra járva elmesélik Jézus születését, a három király megjelenését.

A karácsony Jézus születésének ünnepe. Már a IV. századtól december 25-én tartják. A karácsonyfa viszont később, csak a XVI. században jelent meg, de nem talapzatban állt, hanem a mennyezeti gerendához erősítették. A mai díszek, szaloncukor helyett pedig száraz gyümölcs, kalácsból készült figurák díszítették a fát. A karácsony bensőséges, meghitt családi együttlétet jelent, s talán ezekben a napokban mindenki jobban kimutatja szeretetét.

Jó lenne, ha az emberek az egymás iránt érzett szeretetüket és megértésüket nemcsak ilyenkor karácsonykor, hanem az év minden napján kimutatnák.

Kancz Ildikó

Ady Endre: Karácsony

I.

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.
Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszu sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.
Míntha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sugna, szállna,
Az én kedves, kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

December 24-én délután 4 órakor Jézuska-váró gyermekmise lesz a kápolnában. Szeretettel várják a kicsiket s mindazokat, akik nem tudnak részt venni az éjféλι szentmisén.

Szeretettel kívánunk minden kedves olvasónknak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog, sikerekben gazdag új esztendőtl!

Községünk száz éve

Már csak pár nap és vége lesz az 1999-es esztendőnek. Átlépünk egy új évbe, a kétezredikbe. Ez az évszám talán egy kissé misztikusnak is tűnhet. Azt sajnos nem tudjuk előre, hogy mit hoz a jövő, de a múlt eseményei már megtörténtek, egy részüket már átérték, maradandó emléket hagytak bennünk.

A következőkben, igaz, csak nagy vonalakban, szeretnénk feleleveníteni az elmúlt évszázad azon eseményeit, amelyek falunkat, valamint a község lakóit is érintették. Természetesen mindezt a teljesség igénye nélkül tenném, inkább csak a pusztá tényekre támaszkodva.

1900-ban Szentpéterfa lakóinak száma 1426 fő volt, kik közül sokan Amerikába mentek ki dolgozni, hisz itthon az agyagos föld műveléséből megélni nem lehetett. Ebben az időben Northamptonban, elsősorban mint cementmunkások dolgoztak a faluból eltávozottak.

1914-1918 az első világháború ideje, mely súlyos következményekkel sújtotta Szentpéterfát. 104-en vonultak be, 11 özvegy és 29 árva maradt az esetek után.

Az 1919. január 18-án megtartott párizsi békekonferencia elfogadta a wilsoni 14 pontot, amelynek egyik legfontosabb követelése a népek önrendelkezési jogának tiszteletben tartása volt. Ezt az elvet érvényesítették akkor is, amikor a békekonferencia elé vitték Nyugat-Magyarország és Burgenland ügyét. A konferencia a Saint-Germain-i szerződéssel egybehangzóan Ausztriának utalta Nyugat-Magyarországot, de a magyar kormány ezt elfogadhatatlannak tartotta. A Népszövetségi Tanács 1922. szeptember 17-i ülésén hozott döntése értelmében Ausztria megkapta Pomogy (Pamhagen), Léka (Lockenhaus), Hámortó (Hamer), Csém (Schandorf) és Szentpéterfa községeket, Magyarország pedig a következő falvakat: Felsőcsatár, Alsócsatár, Kiszarda, Nagyszarda, Németkeresztés, Horvátkeresztés, Pomó, Rendek és Rótfalva. Végül egy később kötött csereegyezményben Magyarország lemondott Rendek és Rótfalva nevű településéről, és helyette megkapta Ólmodot és Szentpéterfát. 15 hónapos és 8 napos osztrák megszállás után a falu 1923. március 7-én visszakért Magyarországhoz, és részesült a *Comunitas Fidelissima*, azaz a Leghűségesebb Község kitüntető címben. Az új határmegállapítás következtében Szentpéterfa lakóinak tulajdonát képező szőlők és erdők nagy része Ausztria területére esett, de ezen birtokok megmaradhattak eredeti tulajdonosaiknál, sőt a második világháborúig szabad volt az átjárás.

1929. szeptember 25-én tűz ütött ki a faluban. A község déli fele teljes egészében leégett, 209 lakos lett

hajléktalanná. Ez a tüzeset nagymértékben hátráltatta a település fejlődését.

1930-ban felépült a régi iskola mellett a második iskola épülete is, melyhez 1937-ben hozzáépítették a "Kultúrházat".

1935-ben rendszeres autóbuszjárat létesült Szentpéterfa és Szombathely között.

A második világháború is jelentős embervesztéssel járt. Szentpéterfa 1945-ig az átvonuló német és magyar

alakulatok felvonulási területe volt. A visszavonuló német csapatok minden hidat felrobbantottak, s több ízben a község területét harctérre változtatták át. A faluban folyó harcok következtében 6 polgári lakos vesztette életét. A 2. világháborúból sokan nem tértek vissza, sokan pedig hosszú ideig fogságban maradtak. Azonban az igazi "fogság" a falu számára a háború befejeződése után kezdődött el. 1948-ban lezárták a határt, amelynek következtében a szőlők és a pincék véglegesen Ausztriához kerültek. Drót választotta el a falu lakóit a tulajdonuktól. A határ lezárásával lezárták a községbe vezető egyik jelentős utat is. Ezután a települést egészen 1991-ig, a határ újból megnyitásáig, csak egy bekötőúton lehetett megközelíteni, sőt 1981-ig a falu lakosai csak igazolvánnyal hagyhatták el a községet, idegenek pedig csak határsávi engedéllyel léphettek be. Mindezekből adódott, hogy Szentpéterfa elszigetelt település lett.

1948. az államosítás szempontjából jelentős évszám. Ebben az évben történt meg az addigi római katolikus iskola állami kézbe vétele.

1950-ben a faluban TSZ jött létre.

Szentpéterfa történetében a következő fontos dátum 1957. áprilisa, amikor is a falu lakosságának mintegy negyede távozott nyugatra.

1963-ban felépült az "új" iskola.

1989. októberében lebontották az osztrák-magyar határon a műszaki zárat, 1991. június 29-én pedig megnyílt az új határátkelőhely Szentpéterfa és Eberau között.

1996. júniusában került sor a község 775. jubileumi évének rendezvényeire. A falu lakóin kívül nagyon sok, Szentpéterfáról elszármazott hozott vissza a szülőföld iránti szeretet, de idegenek is szép számmal képviseltették magukat az ünnepségsorozaton.

A község ezek után is még szép eredményeket mutathat fel, hiszen megépült a szennyvízcsatorna és tisztító rendszer, felújításra került az úthálózat és a járdák, elkészült a Vashegy kerékpárút, amelybe falunk is csatlakozott, bevezetésre került a földgáz.

Reméljük, hogy ez a pozitív irányvonal a továbbiakban sem szakad meg, módot és lehetőséget adva ezzel Szentpéterfa további fejlődéséhez.

Újjászerveződő Vöröskereszt Szentpéterfán

Szeretnénk újra mozgásba lendíteni a helyi Vöröskereszt szervezet életét, ami évekig jó és szervezett munkát végzett.

A Vöröskereszt főbb tevékenységei közé tartozik a szociális munka, a véradó mozgalom szervezése. A szervezet mindig aktívan vesz részt az idősök napja megünneplésében. A tagságból sokan segítenek az idősök megvendégelésében. Az önkormányzattal karöltve idén is megrendeztük az idősök napját, ami nagyon jó hangulatban eltöltött délután volt.

December 2-án véradás volt, amelyen 27 fő vett részt. Ezúton is szeretnénk megköszönni Skrapits Péter, ifj. Handler András, Geosits Lászlóné, Gerencsér József, Kohuth Miklós, Mórícz Jenőné, Kupó Gyula, Horváth Andrásné, Nemes Veronika, Jánny István, Kovács Tamás, Kovács Sándorné, Szabó Imre, Jurasits Imre, ifj. Dezső Vilmos, ifj. Geosits István, Filipovits Tamás, Jurasits Zoltán, Mórícz Jenő, Juranovits Imre, Skrapits Ferenc, Haklits Attila, Skrapits Tamás, Kohuth Viktor, Piry György, Horváth Attila, Palkovics Lajos részvételét. Jó lenne, ha a falu fiataljai közül többen is részt vennének a véradó mozgalomban.

Megragadva az alkalmat itt szeretnénk megköszönni az anyagi támogatást, amit Teklits Veronka nénitől és Henits István bácsitól kaptunk. Anyagi támogatásuk szervezetünk működéséhez nagyban hozzájárult.

Szervezetünk nevében kegyelemben teljes karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag boldog új évet kíván a falu lakosságának a Vöröskereszt Vezetősége.

A táncsoport tevékenysége az 1999-es évben

Együttesünk az elmúlt évről is elmondhatja azt, hogy hűen képviselte falunkat a különböző kulturális rendezvényeken. Köszönhetjük ezt a tagoknak, zenészeknek, akik lehetőségeikhez mérten aktívan részt vettek az éves munkában, de nem feledkezhetünk meg azokról a szervezetekről sem, akik akár pénzügyi, akár más formában nyújtott segítséggel támogattak bennünket.

Már szinte hagyomány, hogy az évet - Filipovits Imre jóvoltából - a Vesebetegekért Alapítvány báljával kezdhettük el. Ezt követte az egyik legjelentősebb esemény, a Szentpéterfán megrendezett Első Horvát Nemzetiségi Folklorfesztivál. Itt falunk kultúrcsoportjai mellett, a gradiscei horvát települések együttesei is bemutatkozhattak a lelkes közönség előtt. Időrendben a következő fellépésünk Szombathelyen, az Európai Ifjúsági Napokon volt.

A budapesti 12. kerületi Horvát Kisebbségi Önkormányzat, Skrapits Lajos vezetésével az idei évben is szívélyes meghívást juttatott el csoportunkhoz, amit nagy örömmel fogadtunk el. Belföldi meghívásokat legtöbbször falunapokra kaptunk, így eljutottunk Vas megye több településére, de részt vettünk a Pünkösdi Vigasságokon Gencsapátiban, Májusfa kitáncolásán Körmenten, Arató Ünnepen Bükön és a Népművészek Találkozásán Velemben.

A szombathelyi vértranszfúziós állomás meghívásának is szívesen tettünk eleget, így volt, akit a véradás után már a színpadon láthattak viszont a megjelent vendégek és a többszörösen kitüntetett véradók.

Együttesünk ebben az évben kétszer is eljuthatott Horvátországba. Első alkalommal a Splittől kb. 40 km távolságra lévő Lokva Rozgonica-i kis üdülőhelyen jártunk, de erről bővebben is olvashattak már a Hirmondóban, Kohuth Miklós írásában. Szeptember közepén zajlott le második

látogatásunk, amikor a Baškai "Šoto" táncegyüttes meghívását fogadtuk el. Reméljük, hogy ezzel is hozzájárultunk ahhoz, hogy még jobban elmélyülhessenek a már meglévő baráti kapcsolatokat Szentpéterfa és Baška között.

Repertoárunkat sikerült bővíteni egy új műsorszámmal "Gradiscei Táncok" néven, amit Kricskovics Antal és felesége, Szilcsanov Mária tanított meg a csoportnak. Ezúton is köszönjük fáradozásukat és még további sok sikert kívánunk munkájukhoz.

Az új táncunkat egy nagyon megtisztelő ünnepség keretében láthatta először a közönség. A Horvátországban alapított kulturális elismerést, "Najselo" - díjat, amivel azokat a közösségeket tüntetik ki, akik a legtöbbet tették a horvát hagyományok megőrzéséért, ápolásáért az 1999-es évben Szentpéterfa vehette át.

Ezúton is szeretnénk még egyszer megköszönni a csoport minden tagjának éves munkáját, valamint jelentős anyagi támogatását a Jáki Takarékszövetkezetnek, a helyi Kisebbségi Önkormányzatnak és a Polgármesteri Hivatalnak.

Reméljük, hogy támogatóink is úgy érzik nem volt kárba vesztett a segítségük és a jövő évben is hasonló sikereket és eredményeket mutathatunk fel.

S végezetül egy tévhitet szeretnénk eloszlatni. A nyári tengerparti turnét teljes egészében tagjaink finanszírozták mintegy húszezer forintot fizetve be a közös kasszába, ami természetesen nem fedezte a költőpenzt. Így a táncsoport nem a falu pénzén süttette magát a tengerparton és fürdött az Adria hűsítő habjaiban.

Gradišće Táncegyüttes

A mi időnk lejárt - öt év hordaléka

- Aki figyelmesen olvasta a címet, nyilván rájött, az első részét az akkori korszak egyik legjobb labdarúgója mondta a válogatott egyik nagy kudarca után, a második rész pedig egy nagy magyar író utolsó írásainak a címe szabadabb változatban.

- A sportbarátok nyilván tudják, hogy lemondott a vezetés, így én is nagyon nehezen szántam el magam erre az írásra. Úgy gondolom, tartozom ennyivel az újságnak, hiszen az elmúlt időszakban mindig megkaptuk a lehetőséget, hogy számot adjunk a csapat életéről. Megpróbálok számot adni az elmúlt öt évről, a szentpéterfai labdarúgás-gondjairól, bajairól.

- Jó visszagondolnia kezdetre, nagy volt az ügybizalom az egész csapatnál. Kreatív edzők, elég jó edzésátogatottság volt a jellemző. Megerősített csapat, de az eredmények sajnos nem voltak a legjobbak, csapatunk a középmezőny végén végzett az első évben. Aztán következett az az időszak, ami talán a legjobb volt az elmúlt öt évben. Ez volt az a korszak, amikor a vállalkozók, szakemberek vagy "csak" egyszerű sportbarátok a csapat mellé álltak. A Club akkori elnöke - Timár Ferenc - nagyszerűen mozgatta az egész gépezetet. Elkezdődött egy nagyon szép közös munka, amelyek az első látványos nagy eredménye az öltöző szinte teljes átalakítása volt. Ki ne emlékezne vissza a "halászlés" bankettre kint a Goricában, amikor emléklappal és zászlóval tüntették ki azokat, akik a legtöbbet tettek a szentpéterfai labdarúgásért. A csapathoz visszatért Lajos bácsi, ekkor igazoltuk le a szombathelyi triót, visszatértek azok a játékosok - egy részük - akik fiatalon, különböző okok miatt hagyták abba a focit. Aztán az ismert okok miatt ezt is sikerült szétverni. Közepes foci, edzőváltások után ismét egy emlékezetes év következett. Az "új" edző - Geosits István - vezetésével az utóbbi évek legjobb helyezését értük el. Ez volt az az időszak, amikor csapatunknak szinte csak véletlenül lehetett gólt lőni, taktikus, fegyelmezett és főleg eredményes volt a csapat, amikor a hazai mérkőzéseinket szinte mindig 300 fő körüli volt a nézőszám. De hát ez sem tartott sokáig, bár leigazoltuk a bajnokság egyik legjobb játékosát, mégsem jöttek össze a dolgok. Különösen nyáron volt kritikus a helyzet, amikor a lekötött edzőmérkőzésekre nem tudtuk kiállítani a csapatlétszámot. Ilyen előzményekkel kétségek között vágtunk neki a bajnokságnak. Az eredmények pedig hűen igazolták azt, hogy esodák nincsenek. Az a csapat, amelynek tagjai csak ennyit tesznek a sikerért, azoknak általában ez a sorsuk; fegyelmezetlen játék és megalázó vereségek után a természetes szétesés.

- Ami a gazdasági helyzetünket jellemezte, általában az átlagosnál lényegesen több pénzből gazdálkodhattunk. Egymilliós költségvetésünk 50 %-át a Polgármesteri Hivatal fedezte, a másik részét Önök szentpéterfai sportbarátok. Igaz ebben benne van az a vállalkozó - Krammer Vilmos - is, aki jelentős összeggel támogatta a Clubot. Más csapatok általában a mi költségvetésünk 50 %-ából gazdálkodhatnak, tehát nem biztos, hogy elsősorban pénz kérdése a jó foci.

- A Club életében sajnos elkerülhetetlenek voltak a személyi változások is. Úgy gondolom, hogy ezt általában korrekttól próbáltuk megoldani. Ha valakit megbántottunk, utólag kérünk elnézést! Amint jeleztem, lemondott a vezetés. Tamással még megoldjuk azokat a dolgokat, ami a záráshoz kell (könyvelés) és rendezzük a még fennálló tartozásainkat. Terveink szerint az év végén egy összejövetelen köszönünk el a csapattól. Vitray Tamás a profiknak, én pedig minden szentpéterfai játékosnak ajándékozunk jelképesen egy tükröt, nézzenek bele és gondolkozzanak el, mert ez a jelenlegi állapot méltatlan egy dicső múlt után.

A Hirmondó mellett a TV Lipa munkatársainak is köszönetet mondok, hisz lehetőséget adtak, hogy időről időre beszámolhattunk dolgainkról Önöknek.

- Végezetül pedig szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, aki az elmúlt időszakban segítette munkánkat. Még egyszer köszönet mindenért!

Kurcz László

Tekesportegyesület Szentpéterfa

A Szentpéterfai Tekesportegyesület nevében szeretnék egy pár gondolatot az egyesület működéséről írni. A hatodik éve működő csapat mindig ugyanazon tagokkal próbál jobb és jobb eredményeket elérni, kisebb nagyobb sikerrel. Mint minden évben, az idén is részt veszünk a Szombathelyi Városi Bajnokságban. Az ez évi küzdelmekből még egy mérkőzés hátra van. Jelenleg a 12 csapat közül a negyedik helyen állunk és az már biztos, hogy ennél rosszabb helyen nem végezhetünk. Az egész mezőnyben két abszolút amatőr csapat van, ahol nincs igazolt játékos, ezek közül az egyik a miénk. A csapat lelkesen és nagy odaadással készül minden edzésre és mérkőzésre, de sajnos nagyon nehéz helyzetben vagyunk: minden héten kétszer kell utazni Szombathelyre, amit eddig a Polgármesteri Hivatal finanszírozott úgy, hogy a tűzoltóautót használhattuk. Az idei évtől ezt már saját kocsival kellett megoldani. Másik szomorú dolog, hogy falunkban van egy társadalmi összefogásban épült tekepálya, amit Horváth Csaba üzemeltetett és fejlesztett úgy,

hogy egyik pályája automatán üzemelhetne. Sajnos nem áll módunkban használni, mert az ÁFESZ és a TSZ tulajdonát képezik. Mi már többször megkértük Hirschl József Polgármester Urat és Horváth Csaba Urat, hogy segítsenek a csapaton, hogy otthoni körülmények között is meg tudjuk oldani az edzést és a meccseket, és végre megmutathatnánk tudásunkat a falu népe előtt is. Persze ez nem csak a csapat szempontjából lenne előnyös, hanem a falu sportéletét is bővítené. Nagyon bízunk abban, hogy jövőre már hazai pályán tudunk szerepelni, ami köztudott, hogy nem csak a falu vezetőségén múlik. Ebben reménykedve szeretnénk a Tekesportegyesület nevében kellemes karácsonyi ünnepeket és eredményekben gazdag, boldog új évet kívánni a falu minden lakójának és a falun kívül élő rokonoknak, ismerősöknek is!

Tisztelettel:

Timár Ferenc
Tekesportegyesület elnöke

Petroviski Glasnik, Szentpéterfai Hirmondó * Kisebbségi önkormányzati lap * Megjelenik negyedévente *
Felelős kiadó: Horvát Kisebbségi Önkormányzat Szentpéterfa * Felelős szerkesztő: Palkovicsné Takács Blanka *
Munkatársak: Henits Roland, Kohuth Miklós, Mersits Zoltánné